

udbetalte paa forventet Tillægsbevilling i det følgende Aar. Naar man altsaa tænker sig — og deri er jeg aldeles enig med Udvalget, det antydede jeg allerede ved første Behandling — at Udgifterne deles mellem de Aar, de vedkomme, nemlig 1860—61 og 1861—62, saa er det den letteste Sag af Verden at faae en Oversigt over de Udgifter, der vedrøre det afsluttede Finantsaar 1860—61 — man har da blot at lægge det til, som findes paa denne Tillægsbevillingslov, saa har man det fuldstændigt — deri skal jeg altsaa være fulkommen enig, det anseer jeg kun som en Bjørnstændighed. Overhovedet forekommer det mig, at man vel omtrent Alle kunne være enige derom, at det er ønskeligt, at der den 31te Marts finder en saadan Afslutning Sted, at man har en fulkommen Klarhed over, hvilke Udgifter, vedrørende et foregaaende Regnskabsaar, der udbetales, efterat Regnskabsaaaret er sluttet; men dernæst anseer jeg det virkelig for et Spørgsmaal, der ikke i nogenformhelst Grad kan interessere Rigsdagen, enten disse Summer, der ere udbetalte efter den 31te Marts, skulle opføres paa Tillægsbevillingen eller ikke — naar Rigsdagen ikke ønsker at faae dem opførte paa en Tillægsbevilling, behøve de ikke at komme der — eller de skulle henføres til det Regnskabsaar, for hvilket de ere udbetalte, og til hvilket de høre. Det sidste Punkt forekommer mig ikke at være af væsentlig Betydning; naar der kun opføres fondret i Regnskabet, hvilke Poster der vedrøre det foregaaende Regnskabsaar, saa kan man ligesaa godt henregne dem til det foregaaende som til det indværende Aar; det anseer jeg for en ligeblidig Sag; men jeg maa være enig med den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, og det har jeg ogsaa anerkjendt, at det er Noget, der lader sig overmaade let gjøre, allid at lade følge med Regnskabet en Angivelse af, hvad der i det følgende Finantsaar er blevet udbetalt.

Fischer: Den ærede Ordfører bemærkede overfor mig, at jeg havde betragtet Sagen som Statsrevisor. Ja, ganske rigtigt; men jeg maa bede om Tillæbelse til at bemærke, at Statsrevisionen jo er Rigsdagens Control med Finantslovens Overholdelse, og naar man altsaa

betragter dette Spørgsmaal fra Statsrevisionens Standpunkt, saa betragter man det efter mit Skjøn fra et Standpunkt, paa hvilket det væsentlig kommer an; thi her er ikke opkastet nogen Tvivl med Hensyn til de omhandlede Beløbs Realitet, men kun om, paa hvilken Maade man skal gaae frem for hensigtsmæssigt at udføre Control med de anvendte Beløb. Den ærede Ordfører bemærkede dernæst, at de Beløb, som Mindretallet har foreslaaet at skulle udgaae, ville blive opførte i Regnskabet for 1861—62. I Anledning af denne Ytring vil jeg tillade mig at gjøre det Spørgsmaal: Med hvilken Hjemmel vil da det, der er bevilget for Regnskabsaaaret 1860—61, kunne overføres til Finantsaaaret 1861—62? Ministeren har anseet den Hjemmel til deres Udbetaling, som Finantsloven for 1860—61 giver, for at høre op den 31te Marts 1861; derfor har han optaget Beløbene i den nu foreliggende Tillægsbevilling, og denne Optagelse vil efter min Opfattelse bethyde en Begjæring af Hjemmel til at overføre disse Beløb til Regnskabsaaaret for 1861—62. Strxyger nu Mindretallet i Udvalget Beløbene paa Tillægsbevillingen, saa strxyger det tillige denne Hjemmel til at optage dem i Regnskabet for Finantsaaaret 1861—62, og komme de alligevel deri, skjønner jeg ikke rettere, end at Statsrevisionen maa gjøre Indstilling til Rigsdagen i Anledning af, at de ere optagne i et Aars Regnskab, hvor de ikke høre hjemme. Men hvad bethyder en saadan Indstilling, vil jeg spørge den ærede Ordfører? Den bethyder, at der er en formel Feil tilstede, som maa rettes ved en Beslutning af Rigsdagen, der er ligebethydende med en Gjenbevilling; men efter min Formening kan man da ligesaa godt tage Beslutningen strax, da den dog alligevel skal tages.

Jeg skal kun endnu omhandle en Ytring af den ærede Ordfører. Han bemærkede nemlig, at dersom man vilde lade disse Beløb blive staaende og her bevilge dem, vilde man derved indrømme, at den Fremgangsmaade, man har fulgt i tidligere Tid, har været ulovlig. Men vil den ærede Ordfører fremsætte denne Paastand, maa han udstrække den endeel videre; thi man har tidligere ikke blot opført i Regnskabet for et Aar de Summer, som vare anviste